

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 17C/192/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214216915
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Pacherová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1214216915.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave pred samosudkyňou JUDr. Michaelou Pacherovou v právnej veci navrhovateľky: J. R. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, Bratislava, zastúpená advokátom JUDr. Jurajom Vlkolinským, Námestie SNP 17/29, Zvolen proti odporcovi: J. Q. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, Bratislava, zastúpený advokátkou JUDr. Janou Kompišovou, Jakubovo námestie 9, Bratislava o rozvod manželstva takto

rozhodol:

Súd manželstvo účastníkov konania J. R. B., rod. S., nar. XX.XX.XXXX a J. Q. B. nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX pred bývalým Obvodným národným výborom Bratislava II, zapísané v knihe manželstiev vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX pod poradovým číslom XXX rozvádza. Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom podaným na tunajší súd dňa 09.07.2014 domáhala rozvodu manželstva s odporcom z dôvodu, že ich manželstvo je už niekoľko rokov iba formálnym zväzkom, bez akýchkoľvek emotívnych či telesných väzieb. Vo svojom návrhu viedla, že manželstvo uzavreli po štvorročnej intenzívnej známosti z lásky, ako i z dôvodu jej gravidity. Prvé roky manželského spolužitia boli vzťahy medzi manželmi relatívne harmonické, až na bežné nezhody a nedorozumenia, ktoré pramenili z rozdielnych názorových a povahových odlišností, v nadväznosti na rozmanitosť postojov k bežným životným a vzťahovým situáciám. V zásade však v tomto období medzi manželmi

2

17C/192/2014

nedochádzalo k tak vážnym konfliktom, ktoré by spôsobili výrazné narušenie manželského spolužitia. Približne v roku 1990 však začali vznikať intenzívnejšie hádky týkajúce sa financií, a to paradoxne i napriek tomu, že každý z manželov hospodáril z vlastných finančných prostriedkov. Navrhovateľke prekážal fakt, že odporca býval často dosť neprispôsobivý, pričom v mnohých situáciách robil navrhovateľke napriek, čo vznikajúce napätie výrazne prehlbovalo. Manželskú krízu prehlbovali rozdielnosť v povahovej a názorovej sfére. Približne v roku 1995 sa vzťahy medzi manželmi narušili do takej miery, že boli takmer neustále sýtené len vzájomnými hádkami a nedorozumeniami, a to vo všetkých oblastiach vzájomného spolužitia. Uvedená situácia sa vyhrotila až do takého štádia, že začali žiť oddelene, teda každý začal bývať v inej časti domu a po nejakom čase sa aj intímny život úplne prerušil.

Súd vo veci rozhodol bez vypočutia odporcu rozsudkom zo dňa 08.01.2015 tak, že manželstvo účastníkov konania rozviedol.

Na odvolanie odporcu Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 30.04.2015, č.k. XCoXXX/XXXX-XX rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd vytkol, že súd rozhodol bez vypočutia odporcu, keď skutkový stav priebehu manželstva a jeho súčasného fungovania ustálil výlučne na základe výpovede navrhovateľky. Preto bolo úlohou súdu v ďalšom konaní vypočúť

odporcu ako účastníka konania a spoľahlivo ustáliť skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie vykonaním aj ďalších dôkazov, ako napr. výsluchom plnoletých detí účastníkov.

Tunajší súd v intenciách zrušujúceho uznesenia krajského súdu sa oboznámil s obsahom sobášneho listu účastníkov konania, vykonal opätovný výsluch navrhovateľky, odporcu, vypočul svedkov a zistil nasledovný skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli dňa XX.XX.XXXX manželstvo pred bývalým Obvodným Národným výborom Bratislava II. Obaja účastníci sú slovenskými štátnymi občanmi, ich posledné spoločné bydlisko bolo na T. L.. Č.. XX v Bratislave, na ktorej adrese naďalej býva odporca, čím je daná výlučná miestna príslušnosť Okresného súdu Bratislava II. U navrhovateľky ide o prvé manželstvo, u odporcu o druhé. Z manželstva účastníkov sa narodili tri deti: V. - nar. XX.XX.XXXX, V. - nar. XX.XX.XXXX a W. - nar. XX.XX.XXXX.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že sa s odporcom spoznala ešte na strednej škole, potom každý začal navštevovať inú vysokú školu, odporca sa oženil a mal dieťa. Po čase sa opätovne stretli a začali sa kamarátiť, keďže navrhovateľka pochádzala z rozvedenej rodiny prízvukovala odporcovi, aby si najskôr vyriešil svoje manželstvo. Takto sa stretávali 5 rokov. Navrhovateľka následne otehotnela, mali už naplánovanú svadbu, avšak krátko pred termínom sobáša potratila. Svadbu o mesiac presunuli a manželstvo napokon uzavreli. Z manželstva na narodili tri deti v priebehu tri a pol roka. Navrhovateľka bola na materskej dovolenke, odporca pracoval avšak nemali dostatok finančných prostriedkov. Kúpili totiž starý rodinný dom, ktorý museli rekonštruovať, preto im peniaze nevychádzali. Zdrojom konfliktov v tomto čase bol práve nedostatok finančných prostriedkov ako aj rozdielnosť povahových vlastností a názorov. Nevedeli sa na ničom dohodnúť. Prvá kríza nastala 7,5 roka po uzavretí manželstva. Odporca odišiel na týždeň do zahraničia, pričom navrhovateľku postavil pred hotovú vec, navrhovateľka zostala s deťmi sama. V roku 1993 začala podnikáť na základe živnostenského oprávnenia. Necítila zo strany manžela oporu, nepomáhal jej, iba vtedy, keď ho o to požiadala, avšak sám od seba nič pre domácnosť nespravil. V roku 2010 boli už deti zaopatrené, vtedy si začala

3

17C/192/2014

uvedomovať, že po celé roky žila ako stroj, že manželovi poskytovala celé roky servis. V súčasnosti s manželom už asi 5 rokov intímne nežijú, 3 roky majú oddelené spálne, 2 roky finančne nehospodária. Na spoločnej dovolenke boli vo februári 2010, keď boli navštíviť syna v Amerike, následne v septembri 2010 boli na dovolenke v Chorvátsku. S manželom spolu nekomunikujú, každý si vedie svoj vlastný život, nenavštevujú sa so žiadnymi rodinnými priateľmi.

Odporca vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že s rozvodom manželstva nesúhlasí, mal za to, že jeho manželku k podaniu návrhu viedol stres, s ktorým sa nevedela vysporiadať. Poukázal na to, že ženy okolo 50. roku veku sa zvyknú ocitnúť v situácii, keď majú pocit, že celý život boli iba slúžkou, že sa nemohli realizovať. Odporca uviedol, že manželku má stále rád, váži si ju. Potvrdil, že navrhovateľka sa pred 2-3 rokmi rozhodla, že bude spávať v inej izbe pretože odporca chrápe. Posledné Vianoce strávili tak, že on bol u rodiny vo Zvolene, kde má otca a sestru. Ich spoločný život prebieha tak, že ráno ide odporca do práce, domov príde v poobedňajších až večerných hodinách. Navrhovateľka má veľa koníčkov, takže sa doma tiež veľmi nezdržia . Chodí do prírody alebo s kamarátmi on s ňou nechodí pretože ho manželka nevolá. V poslednom období sa doma stretnú možno jeden až dvakrát v týždni večer, kedy si navrhovateľka niečo robí v podkroví, potom príde aj do kuchyne. Nerozprávajú sa, nie však úplne, odporca jej niečo hovorí jeho manželka však nereaguje. Odporca poukázal na to, že manželstvo nie je len o nich dvoch ale aj o ich spoločných deťoch, mali by im byť vzorom. Odporca mal za to, že jeho manželka má psychické problémy, potrebuje len čas, tento stav ju prejde. V ich spoločnej domácnosti istý čas bývala aj matka navrhovateľky, navrhovateľka bola z toho nervózna, ich vzťah nebol dobrý. Situáciu vyriešili tak, že matku navrhovateľky umiestnili domova sociálnych služieb.

Navrhovateľka súdu uviedla, že sa nikdy neliečila ani nelieči u psychiatra ani psychológa, žiadne psychické problémy nepocituje. Spoločnú domácnosť vedú tak, že žijú v jednom dome, ona pre odporcu nevarí ani neperie. Domáce práce vykonáva pre seba a syna Petra, ktorý s nimi býva v rodinnom dome na T. L.. Odporca jej na bývanie žiadnou sumou neprispieva, rodinný dom v ktorom bývajú je vo výlučnom vlastníctve navrhovateľky, ktorá sa domnieva, že odporca s návrhom na rozvod manželstva nesúhlasí práve z dôvodu, že má obavy, že z domu bude musieť odísť.

Svedok W. B., syn účastníkov konania pred súdom uviedol, že s účastníkmi konania žije v spoločnej domácnosti. Vzťah jeho rodičov je disharmonický, viazne medzi nimi komunikácia, vzťah nebol nikdy ukázkový ani v minulosti. Otec má vo svojej povahe určitú mieru razancie, hrubosti a tvrdosti. Matka je citlivej povahy. Posledných 4 - 5 rokov je ich manželstvo nefunkčné, rodičia skoro vôbec nekomunikujú, každý spí v inej izbe, v minulosti matka mala záujem s otcom tráviť čas, ale otec nemal nikdy čas. Ak

sa aj všetci traja stretnú doma, každý trávi čas podľa svojho. Otec sa snažil mamu prehovoriť aby si to rozmyslela ale mama je za tie roky už z toho unavená a ďalej takto žiť nechce.

Svedkyňa V.Á. B. ako dcéra účastníkov konania uviedla, že dlhodobo žije v Nemecku, na Slovensko chodí asi 2x do roka, z toho u rodičov pobudne asi 3-4 dni. Naposledy bola doma v lete 2015 a pred pojednávaním vo veci rozvodu svojich rodičov. Odkedy je v Nemecku (2008) má kontakt viac s matkou ako s otcom. Otec nemá čas, nie je zvyknutý alebo je to v jeho povahe. O tom, že sa mama chce rozviešť sa dozvedela od otca. Mama jej to nepovedala. Svedkyňa uviedla, že keď je u rodičov, títo sa doma ani nerozprávajú, každý je vo svojej izbe, vytvorili sa v rodine dva tábory, na jednej strane je matka a brat Peter a na druhej strane je otec a brat V.. Bratia spolu nekomunikujú.

4

17C/192/2014

Presné dôvody, pre ktoré sa matka chce rozviešť nevie, ale rešpektuje jej rozhodnutie. Otec nechce odísť z domu. Obaja majú rozdielne povahy. Keď bola svedkyňa doma u rodičov nebolo možné aby sa všetci traja spolu napríklad najedli. Buď sa najedla s otcom alebo s matkou. V Nemecku ju navštívili rodičia spoločne iba jedenkrát, odvtedy chodí za ňou len matka. Otca volala viackrát aby prišiel ale on pozvanie odmietol s tým, že nemá čas a musí pracovať. Keď bola malá trávili s rodičmi dovolenku, ešte v roku 2008 boli spolu v Chorvátsku a v roku 2010 boli obaja za ňou v Nemecku. Svedkyňa bola toho názoru, že neexistuje priestor aby rodičia obnovili vzájomnú komunikáciu aby došlo medzi nimi k zblíženiu.

Syn účastníkov V. B. ako svedok v konaní vypovedal, že žije s rodičmi v spoločnej domácnosti, rodičia spolu vôbec nekomunikujú posledný rok. Teraz u nich však trávi menej času, práve pre napätú atmosféru. Mama sa otcovi vyhýba, vyhýba sa riešeniu akejkoľvek situácie. Otec sa dozvedel, že matka sa chce rozviešť až z návrhu, ktorý mu bol doručený zo súdu, pred tým mu matka nič nepovedala. Pred rokom 2014 svedok nezaregistroval, že by niečo medzi rodičmi nebolo v poriadku. Súčasná situácia je taká, že v dome žije otec, matka, svedok a jeho brat W.. Každý si nakupuje svoje potraviny. V chladničke má každý svoju časť poličky. Doma sa vytvorili dva tábory. Svedok s matkou nekomunikuje, pretože keď sa snaží s ňou rozprávať ohľadne rozvodu komunikáciu matka vždy ukončí. Oboch rodičov považoval za rovnako citlivých. Pred podaním návrhu na rozvod trávili rodičia spoločný čas avšak málo. Svedok uviedol, že zo strany jeho ako aj jeho otca je snaha navrátenie pôvodného stavu v rodine, bol toho názoru, že aj odborné poradenstvo by účastníkom mohlo pomôcť.

Dopytom na referát poradensko-psychologických služieb Bratislava IV Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava súd zistil, že účastníci konania navštívili referát poradensko-psychologických služieb za účelom sanácie manželstva. Manžel s rozvodom nesúhlasil, pretože s manželkou prežil 27 rokov, z manželstva sa narodili tri deti. Počas manželstva nemali výraznejšie konflikty a sám nevidí ani teraz dôvod, aby od seba odchádzali. Manželka situáciu v manželstve popísala odlišne, v manželstve bola nespokojná, ako partneri si nerozumeli a každý z nich disponoval úplne odlišným životným štýlom. Posledné 4 roky je zo vzťahu zúfalá a psychicky nevládze v tomto vzťahu zotrvať. Nevidí žiadnu možnosť manželské spolužitie obnoviť. Pre jednoznačný postoj manželky nebolo možné psychologickou intervenciou prispieť k obnoveniu manželského spolužitia.

Z výpovede účastníkov konania na pojednávaní dňa 09.02.2016 ako aj z obsahu listinných dôkazov založených do spisu, súd konštatuje, že situácia v rodine účastníkov konania eskaluje. Tak ako pôvodne odporca tvrdil, že navrhovateľka potrebuje čas, aby celú záležitosť prehodnotila a v manželstve zotrvala je zrejmé, že práve postupom času sa vzťahy medzi manželmi zhoršujú. Keď doposiaľ manželia nekomunikovali a nežili usporiadaným manželským spolužitím v súčasnosti dochádza medzi nimi aj k nezhodám ktoré vyústili do fyzického kontaktu. Navrhovateľka dňa 13.12.2015 podala na svojho manžela a svojho syna V. oznámenie z dôvodu, že ju dňa 13.12.2015 fyzicky napadli. Ku konfliktu medzi manželmi malo dôjsť z dôvodu, že navrhovateľka vymenila na rodinnom dome zámky, pretože odporca stratil kľúče. Nemala dostatok náhradných kľúčov preto odporca ani syn Marián zostali počas víkendy bez kľúčov. Keď navrhovateľka odchádzala z domu mal k nej priskočiť manžel s úmyslom vytrhnúť jej z ruky kľúče od domu. Manžel spolu so synom Mariánom mali použitím sily vytrhnúť navrhovateľke z ruky kľúče od domu,

5

17C/192/2014

pričom ju udierali do chrbta a spôsobili jej zranenia na ruke. Navrhovateľka od uvedeného incidentu nebýva v spoločnej domácnosti s odporcom, odsťahovala sa ku kamarátke.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovni v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 23 ods. 1, 2, 3 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvoze na ne prihliada.

Súd pri rozhodovaní o rozvoze vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Z vykonaného dokazovania po jeho doplnení mal súd za preukázané, že manželstvo účastníkov konania si neplní svoje zákonné funkcie, manželia nežijú vo vzájomnej zhode a citovom zblížení a pre jednoznačný postoj navrhovateľky nie je ani predpoklad, že by v budúcnosti manželské spolužitie obnovili. I keď odporca s rozvodom manželstva nesúhlasil, potvrdil, že s navrhovateľkou nežijú riadnym manželským životom, manželka s ním nekomunikuje, vyhýba sa mu. Odporca sa domnieval, že časom svoj postoj navrhovateľka prehodnotí a na rozvoze trvať nebude. V konaní sa situácia vyvinula práve opačným smerom, keď dňa 13.12.2015 došlo medzi manželmi k fyzickému konfliktu, po ktorom navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť a viac sa k svojmu manželovi nevrátila, pretože sa bojí aby sa obdobný konflikt nezopakoval. Napriek tomu, že odporca s návrhom nesúhlasil, v konaní nebolo preukázané, že by vyvinul akúkoľvek iniciatívu na obnovenie manželského spolužitia. Odporca sa domáhal psychologickej intervencie, ktorá sa ukázala pre jednoznačný postoj navrhovateľky ako neúčinná. Ak sa odporca domnieval, že ako rodičia by mali byť vzorom svojim deťom s takýmto tvrdením sa súd stotožňuje. Rodičia však majú byť vzorom pre svoje deti bez ohľadu na to, či rodičia zotrvávajú v manželskom zväzku alebo nie, práve tým, že rodičia deťom ukážu, že aj keď si už ako manželia nerozumejú, sú a budú vždy starostlivými rodičmi a oporou pre svoje deti. To, že za každú cenu budú umelo udržiavať nefunkčné manželstvo plné nevráživosti a nenávisťi nemôže vytvárať vzorový model rodiny pre ich deti. Napokon ani fyzický konflikt medzi manželmi, ktorého svedkom bol aj syn V. nemožno považovať za vzorové správanie rodičov. Práve z dôvodu rozličných názorov na rozvod manželstva sa v rodine účastníkov konania vytvorili dva tábory a znepriatelili sa aj vlastní súrodenci.

Vyhodnotiac vykonané dokazovanie ako aj výsluch svedkov súd dospel k záveru, že manželstvo je nefunkčné a pre jednoznačný postoj navrhovateľky neexistuje ani predpoklad, že by sa situácia v budúcnosti zmenila. Z dôvodu, že súd mal rodinnú situáciu preukázanú samotným výsluchom účastníkov konania a ich detí nepovažoval za potrebné a hospodárne vypočúvať ďalších svedkov navrhnutých odporcom, preto od ich výsluchu upustil.

Príčinu rozvratu manželstva podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd ustálil v citovom odcudzení ku ktorému došlo zo strany navrhovateľky predovšetkým z dôvodu prehĺbujúcich sa nedorozumení, ktoré medzi účastníkmi konania vznikali pre ich rozdielne povahové vlastnosti, názory a záujmy. Navrhovateľka už nemá záujem zotrvať v manželskom zväzku s

6

17C/192/2014

odporcom z ktorého spolužitia je už unavená a vyčerpaná. Účastníci nežijú v spoločnej domácnosti, neposkytujú si vzájomnú pomoc a podporu, nevytvárajú zdravé rodinné prostredie, preto súd návrhu navrhovateľky vyhovel a manželstvo rozviedol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O. s. p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a/ sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) lebo obsadenia súdu,
b/ má byť nim preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
c/ odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
d/ ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O. s. p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa odseku 120 ods. 2 O. s. p.

7

17C/192/2014

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko (§ 27 ods. 1 Zákona o rodine).

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko a zároveň si ponechal v poradí uvedené ako druhé priezvisko svoje predošlé priezvisko môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде manželstva matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska (§ 27 ods. 2 Zákona o rodine).